

[Hans Thyge Jacobsen.]

som fremkommer, og de Undersøgelser, der i kompetente Forsamlinger er i Gang dette Spørgsmaal vedrørende.

Jeg har en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, hvis Medarbejde i denne Sag jeg har været overordentlig glad for. Det synes mig imidlertid, at det ærede Medlem i nogen Maade har stirret sig blind paa Betydningen af Fradragsreglernes høje Grænser. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at det vil give et Chock i Befolkningen, naar man faar at vide, at man kan have indtil 87 500 Kr. i Formue, før man mister Aldersrenten, og jeg henstiller til de kompetente Myndigheder, Ministeriets Embedsmænd og den højtærede Minister personlig, at man giver Befolkningen Forklaring paa, hvorledes dette skal forstås. Paa den ene Side har vort Parti altid været Tilhænger af, at Opsparing ikke skal straffes, og i Kraft af dette Standpunkt er det, vi med Glæde gaar med til de nye Fradragsregler, som kort sagt betyder — og jeg synes, det er et Fund, man har gjort i Ministeriets Embedsmandskredse —, at ingen kan faa mindre i Aldersrente paa Grund af Opsparing, før man naar op til den Grænse, hvor Aldersrenten bortfalder; men paa den anden Side er der ingen samfundsmæssig Interesse knyttet til — og vi har heller ingen Interesse knyttet til — at bevare en betydelig Formue for Arvingerne ved Hjælp af Aldersrenten, naturligvis ikke.

Her er altsaa et Sted, hvor man maa finde et Skel, og det forekommer mig, at det, som Socialministeriets Udvalg har fundet, er det rigtige. Der kan fremkomme den rent teoretiske Udgang paa det hele, at man kan have en betydelig Formue, jeg gentager helt op til 87 500 Kr., før Aldersrenten falder bort, men det vil jo være rene Undtagelsestilfælde. Jeg anmoder om, at man fra alle Sider, ogsaa fra deres Side, som stemmer imod Lovforslaget, gør Befolkningen opmærksom paa, hvad den virkelige Betydning af dette er. Een Ting er den teoretiske Udformning, en anden Ting er Livets praktiske Forhold.

Med disse Ord vil jeg gerne paa ny indstille de af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse og tilraade, at man stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen udtalte, at det var rigtigt, at man under Forhandlingerne om

dette Lovforslag ikke havde ønsket at gaa i Realitetsforhandling med vort Parti paa Grundlag af det Ændringsforslag, vi stillede med Hensyn til Grundbeløbene. Man vilde ikke spille Tid, sagde det ærede Medlem, paa disse umulige og uigennemførlige Forslag og disse ubillige Krav til Lovgivningen. Jeg synes, det fortjener at siges, at de Krav, det drejer sig om i vort Partis Forslag, er Kravet om 250 Kr. om Maaneden i Aldersrente til Ægtepar og 175 Kr. om Maaneden til enligstillede. Det ærede Medlem Hr. Krog gav mig dog fornøftigvis Ret i, at man ikke kunde føre nogen Luksustilværelse for dette Rentebeløb. Det reelle Indhold af vort Forslag er, at der fastsættes ens Rente over hele Landet, som Rentemodtagerne kan føre en anstændig Tilværelse for uden at skulle være afhængige af andres Naade, af Gaver, Skøn eller andre Ting. Grundbeløbene er ikke urimelige og vil heller ikke være det i Fremtiden, om saa det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen nok saa meget mener det.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning om, hvordan det kan gaa til, naar disse Grundbeløb ikke er urimelige, at Forslaget kommer op paa den Højde, det gør. Den 14. Februar, da det socialdemokratiske Forslag til Beslutning var til Behandling i det høje Ting, redegjorde den højtærede Arbejds- og Socialminister for de Undersøgelser, man havde anstillet paa dette Omraade i Forbindelse med det socialdemokratiske Forslag. Den højtærede Minister sagde, hvis jeg maa have Lov til at citere — det er Sp. 2 635 —: „Naar Forslagstillerne i denne Forbindelse nævner det af Sammenslutningen af Alders- og Invaliderensnyderforeninger fremsatte Ønske om en maanedlig Rente paa 175 Kr. til enligstillede og 250 Kr. til Ægtepar, kan det maaske have Interesse allerede nu at oplyse, at et saadant Forslag, naar der kun regnes med de Rentenydere, som ikke har Ophold paa Alderdomshjem, i alt vil koste ca. 380 Mill. Kr. i Aldersrenteudgift og ca. 90 Mill. Kr. i Invaliderrenteudgift om Aaret.“

Det vil altsaa sige en samlet Udgift paa Basis af 250 Kr. til Ægtepar og 175 Kr. til enligstillede paa 470 Mill. Kr. til saavel Alders- som Invaliderrentenydere. Antallet af Rentenydere er formentlig ikke steget særligt siden den 14. Februar. Hvad der kan være steget i nogen Grad, er Kredsen af Rentenydere, der kan komme ind under Forslaget grundet paa, at Regeringens Forslag lempet Fradragsreglerne og sætter det fradragsfri Beløb til 50 pCt. af Grundbeløbet mod tidligere 40, ligesom man fuldkommen afskaffer 100 pCt.s Fradraget. Men jeg vil